

gjort, at denne Bestemmelse aldrig er bleven udført i Praxis. Der findes endnu et stort Antal ikke-private Veie, om hvilke man ikke ret veed Bested. Det er en noget theoretisk Bestemmelse, der i sin Tid er kommen ind i Lovloven. Jeg tror, at Amtsraadene have taget ganske fornuftigt paa denne Sag, og at Praxis har været den, at naar Ingen meldte sig, antog man som selvfølgerigt, at Forholdet blev, som det var, og der henligger derfor en hel Del saadanne Veie. Jeg vil anse det for meget uheldigt og farligt, om man ved hele denne Snekastningsmaterie vilde røre ved dem. Vi have ikke med dem at gjøre; det, vi have med at gjøre, er kun offentlige Veie, og jeg kan ikke se nogen som helst Interesse i at komme udenfor dette Spørgsmaal.

Det kan gjerne være, at der kan trænges til supplerende Bestemmelser om, hvorledes Snekastningen skal udføres ved Regulativet. Jeg tror nu alligevel, at det Rette vil være, at man holder sig til korte og klare Lovbestemmelser her og ikke kommer ind paa Enteltheder i den Retning. Jeg har saa meget mere denne Mening, som jeg uregtelig tror at turde antage, at det ingenlunde er nogen uljendt Materie, og at det Regulativvæsen, vi have, er ganske velordnet, og i den Retning tænke vi ikke at gjøre Forandringer ved denne Lov. — Det kan ogsaa gjerne være, at der, saaledes som det er omtalt, kunde trænges til supplerende Bestemmelser for de Jordstykker, som ligge i fremmede Kommuner, skjøndt jeg tror det dog ikke. Men jeg maa gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa et Forhold, som kan faae sin Betydning med Hensyn til Jordstykker i anden Kommune, og som gjør, at man maa tage lidt forsigtigt paa det Hele, det er den fakultative Myndighed, der er givet Kommunerne til at lade Snekastningen udføre, baade in natura og ved leiede Folk eller paa anden Maade. Det følger af sig selv, at naar det Sidste afskræses, bliver det en kommunal Byrde, der falder paa enhver Eiendom, som ligger i den Kommune, og saa kommer det Jordstykke i dette Tilfælde ikke i Betragtning, der ligger i den anden Kommune.

Det ærede 4de Medlem for 8de Kreds (Ovesen) var mindre fornøiet med en Bestemmelse om, at Amtsraadet kan yde Hjælp til en Kommune, naar der gaar en Landevei af uforholdsmæssig stor Udstrækning gjennem den. Et andet æret Medlem, nemlig det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Ahlfeldt-Vaurvig) har allerede gjort en Bemærkning i den Retning, som jeg kan tiltræde. Det er en Begrundelse, som jeg ogsaa for mit eget Vedkommende har benyttet for overhovedet

at kunne lægge Byrden over paa Kommunerne, nemlig at lade dem dele kommunevis. Det er det, der ikke maa miskjendes, at det, at man har en stor Landveistrafning eller et større Antal Landveie — det er Noget, som i alt Fald godt kan hæendes ved Kommuner, som ligger nær ved Byerne — det er i og for sig for Kommunen en stor Fordel, thi de faae derved bedre Veie at kjøre paa og ved Siden deraf spare de Udlæget af adskillige Biveie; altsaa kunde der være nogen Forstand i at sige: Har man Fordelene, skal man ogsaa tage Byrderne derved; man kan aabne dem nogen Udgang efter Amtsraadets Skjøn, som man vel kan vente, i Reglen vil være billigt, til at faae Understøttelse, saa jeg tror ingenlunde, at det kan siges at være nogen uheldig Maade, dette Forhold er ordnet paa. Det samme ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, omtalte § 10, der angaar hele Mandskabets Opbydelse. Jeg tror, at Reglen maa være affattet, som den er, og det ærede Medlem vil se, at den er affattet saaledes, at inden hele Omgangen har været tilfaldt, kan Mandskabet ikke paany opbydes. Til det Mandskab, der kan opbydes, hører Enhver, der staar paa Snekastningslisten, men vel at mærke for Betaling, men ikke som nu, hvor det er en subsidær Byrde for Underster og Husmænd, for Betaling, der fastsættes af Amtsraadet. Paa denne Maade kan man faae det hele Mandskab med, men begrændset noget derved, at man har maattet sørge for, at de, der have at levere Arbeidet in natura, komme til det først, inden man opbyder det hele Mandskab.

Jeg skal endnu omtale et Spørgsmaal, som ogsaa har frembudt nogen Interesse, og jeg skal gjøre det lidt udførlig. Det er Vicitations-spørgsmaalet. Det forekommer mig lidt urimeligt at ville forbyde at lade Arbeidet udføre paa anden Maade end ved Naturalarbejde. Forholdene er nemlig ingenlunde ens overalt. Der kan være Forhold, som tale imod Naturalarbejde enkelte Steder. Der er jo Landkommuner, som have et temmelig kjøbstadsagtigt Præg, hvor det vilde være urimeligt at sige: Her skal udføres Naturalarbejde! Det forekommer mig ikke, at de ærede Medlemmer, der have anset herover, have skænket Uffattelse for nøden Opmærksomhed. Der staar saaledes: „For Sognekommunernes Vedkommende kan det af Sogneraadet for 3 Aar ad Gangen med Amtsraadets Samtykke bestemmes, at den Kommune paahvilende Snekastning i det Hele eller tildels skal udføres for Kommunens Regning efter Vicitation, ved Alford under Haanden eller ved leiede Folk.“ Der